

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XVIII
Nr. 849
Vineri 6 mai
1966
4 pag. 25 bani

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

CÎNT DE SLAVĂ PARTIDULUI

Plecași-vă urechea și ascultați. Auziți? Pămîntul acesta străvechi românesc poartă în el rezonanța faptelor și năzuințelor întregului popor, pornind din adîncul veacurilor și avîntîndu-se și florile roșii spre îndămile viitorului.

Răsună acum pămîntul țării noastre de uralele înălțate de întregul popor la marea sărbătoare — aniversarea celor 45 de ani de la crearea partidului.

Se aude glasul muncitorului: „Partidul comunistilor e însăși viața mea, inima-mi înflăcărată; el e personificat conștiința mea de clasă, în el se află izvorul și mîreția forței mele, care creează astăzi, în patria liberă, valorile socialiste. Datorită partidului, eu — creatorul marilor valori ale lumii contemporane — am devenit și stăpîn al acestor valori, stăpîn în fabricile și uzinele care făuresc bunăstarea și tăria țării întregi, creatorul viitorului mereu mai luminos al poporului”.

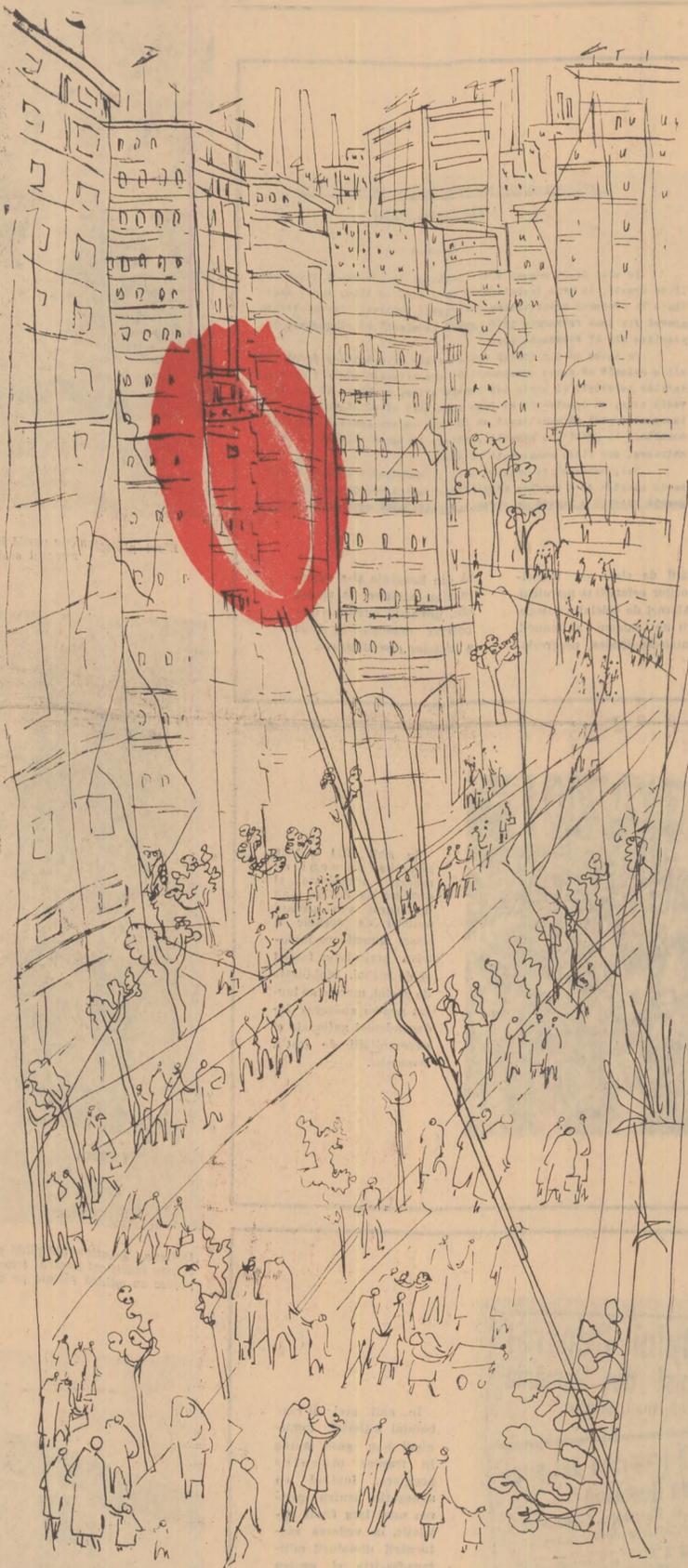
Rostește fărîmîl: „Am cerut pămînt și tot pămîntul este astăzi al celor care-l muncesc. Mi-e piine pe masă albă, străluceste lumina în casa nouă, sănătoși îmi sînt copiii. Nici n-am visat mașini atît de multe și de puternice cum sînt cele care-mi usurează munca și nici mi gîndeam că știința îmi va umple „ai pline hambarele. Pentru toate cite s-au făcut mulțumesc cu adîncă recunoștință partidului și-i menesc tineretea cea fără bătrînețe”.

Gîndește intelectualul: „Știința mea, creația gîndirii mele au fost ridicate de partid pe treptele cele mai înalte ale aprecierii poporului. Toate visele pe care le-am pus în planuri și calcule au căpătat înfășurarea unor uriașe cetăți industriale, șantiere, orașe noi. Și tot mie mi-a încredințat partidul sarcina să pregătesc pe constructorii viitorului, să făuresc în școli minți, voioțe, caracterate. Mi-a încredințat mîdățele fragede — nădejdile de mine ale țării și mi-a spus: „Condu-i prin coarță de aur și nestemate ai științei, ajută-i să culegă cele mai frumoase din fructele spre care năzuiesc, pentru ca din ele să crească noi păduri, mai semete”.

Se-nalță cu sunet cristalin glasurile de copii: „Nu este în lumea părinte mai plină de grijă și de dragoste decît partidul. Semna e cerul copilăriei noastre, luminos și plin de bucurii anii de școală”.

„Visează, îndrăznește, mi-au spus comunistii, și parcă toate faptele lor sînt rampe de lansare a visurilor mele spre viitor — gîndește tînărul. Ne-am avîntat spre înalți și am izbind. Vă amintiți? Sîntem prima generație care a primit cravata roșie ca simbol al încredințării comunistilor. N-am împlinit încă 30 de ani. O viață întreagă se află în fața noastră și o vom consacra strădăniei continue de autodepășire, de desăvîrșire”.

Nutrește întreg poporul gînduri de fericire împlinite și viitoare. În făptuieste și își cîntă înfăptuirile cu glasul pasării măiestre, care a umit lumea prin nelchăpuita lui frumusețe. Iar cîntul acesta, ca și înfăptuirile, ca și visele, ca tot ce însemnă astăzi în lume România, intruchipează sufletul fierbînt al PARTIDULUI.

Desen de TIA-PEETZ

Un monument mai trainic decît bronzul

Am stat de numeroase ori și am încercat să refac, din ceea ce-mi e-vocau documente, fotografiile și exemplarele îngălbenite de vremea ale ziarelor ilegale de partid, acea forță plină de înflăcărare și abnegație atît de proprie luptătorilor comunisti. Și de fiecare dată cea mai frumoasă, cea mai patetică trăsătură de caracter mi s-a părut a fi inepuizabila capacitate de a visa, de a privi viitorul.

Pe vremea aceea Pronaetev era înălțat la Doftana și Mîslea, la Jilava și Caransebeș, la Văcărești și Tg. Jiu, dar acum ne este dat tuturor să înțelegem și să vedem că sub templele arse de gînduri ale comunistilor se prefigura, în nopțile lor de veghe, arcul de beton armat al hidrocentralei de la Bîeză, un ziele

hidroelectrice de la Sadu și de pe Bistrița, combinatele industriale de la Slatina și Ișalnița, de la Măgurele și Păgăreș, uzinele de strunguri, fabricile de pîine, de mobilă și de zahăr, noile linii ferate și noile șosele, orașele tinere, școlile noi și noile centre universitare. Admirînd ceea ce s-a realizat la noi într-un timp istoric scurt, mulți străini consideră că este vorba de un miracol. Dar dacă există minuni, atunci lucrul cel mai minunat este faptul că partidul nostru, descătîșînd formidabila energie creatoare a poporului, a realizat într-o țară spoliată de burghezo-moșierime și secătuită de război, un monument de o superbă frumusețe, mai trainic decît bronzul. A dat în stă-

pinirea poporului avuțiile materiale și spirituale ale acestui străvechi și binecuvîntat pămînt, a alungat definitiv beznă neștiinței de carte din satele noastre, a înfrumusețat și imobilizat țara cu o splendidă rețea de învățămînt și cultură, a îmbogățit peisajul ei cu un uriaș șir de uzine, fabrici, ateliere și întreprinderi economice, unele în domenii fără precedent în istoria noastră, cum ar fi automatică, fizică atomică, chimia materiei plastice, industria de mașini și agregate, industria de nave maritime etc. Istoria poporului nostru a înscris multe nume de personalități proeminente. Pomenim acum numele lui Traian Vuia și Aurel Vlaicu, al inginerului Leonida, al lui

Teclu și Longinescu, al lui Anghel Saligny și Victor Babeș. Ea a consemnat, la fel, dintotdeauna genul creator al poporului (întotdeauna sub obroc, ignoranță și minimalizat, cu toate că Mîrița se înscrisse printre marile monumente poetice ale umanității), iar orice poartă de lemn, din Maramureș pînă în Oltenia, schitează coloana brîncușiană a infinitului. Un singur lucru trebuia să se mai împlinească, în sensul istoric, pentru ca poporul să-și regăsească mindivă și demnitatea, trebuia să se deschidă larg ferestrele creației. Și acest lucru s-a împlinit datorită uriașei forțe politice reprezentate de Partidul Comunist Român. Prin activitatea sa tenace și clarvăzătoare,

prin patriotismul său luminat, prin faptul elementar că el însuși își trage propria-i forță, întocmai ca legendarul Anteu, din pămîntul patriei, Partidul Comunist Român a realizat ceea ce perfectă și indisolubilă legătură cu poporul atât de caracteristică orînduirii noastre socialiste. Este un prilej de nemăgănită mîndrie și recunoștință, de încredere în viitor, să vezi că aspirațiile cele mai sfînte ale poporului găsesc un ecou atît de profund în munca de zi cu zi a partidului, în proporțiile și splendoarea vastului monument pe care-l edificăm aici, la Carpați și la Dunăre, ridicînd pe noi culmi genul a două milenii de muncă, de istorie, de luptă și de viață.

prin patriotismul său luminat, prin faptul elementar că el însuși își trage propria-i forță, întocmai ca legendarul Anteu, din pămîntul patriei, Partidul Comunist Român a realizat ceea ce perfectă și indisolubilă legătură cu poporul atât de caracteristică orînduirii noastre socialiste. Este un prilej de nemăgănită mîndrie și recunoștință, de încredere în viitor, să vezi că aspirațiile cele mai sfînte ale poporului găsesc un ecou atît de profund în munca de zi cu zi a partidului, în proporțiile și splendoarea vastului monument pe care-l edificăm aici, la Carpați și la Dunăre, ridicînd pe noi culmi genul a două milenii de muncă, de istorie, de luptă și de viață.

PE PETRU VINILĂ

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN, URMAT CU DEVOTAMENT ȘI ÎNCREDERE NEȚĂRMURITĂ DE ÎNTREGUL POPOR, ÎȘI ÎNDEPLINEȘTE CU CINSTE ROLUL DE DETAȘAMENT DE AVANGARDĂ AL CLASEI MUNCITORE, DE FORȚĂ POLITICĂ CONDUCĂTOARE A SOCIETĂȚII NOASTRE.

(Din Raportul Comitetului Central al Partidului Comunist Român prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, la cel de al IX-lea Congres al P.C.R.)

PE DIMENSIUNILE SOCIALISMULUI

În aceste zile de mare sărbătoare, laolaltă cu întregul popor, studenții școlii își îndreapă gîndurile cu nețărmurită dragoste către Partidul Comunist Român, care a fărînt în patria noastră cel mai scump vis al celor ce muncesc — socialismul.

În România nouă a vremurilor noastre, activitatea dascălului a căpătat un nou sens, care l-a scos pentru todeauna din condiția vitregă a trecutului, a anulat imaginea „apostolului” neștiut, șters, muncind în anonim pentru copiii unui sat și el la fel de anonim. Încă din anii aceia, cînd învățătorii și profesorii nu primeau salariile cu lunile, cînd nume-roși absolvenții ai școlilor normale și ai facultăților rămîneau șomeri ani de-a rîndul, cînd statul burghezo-moșieresc tîndea să facă din școală un instrument al aspirării de clasă, Partidul Comunist Român, ca partid revoluționar marxist-leninist al clasei muncitoare, a dus o luptă neîncreștată pentru promovarea unui învățămînt menit să satisfacă setea de cultură a maselor largi populare. Din rîndurile învățătorilor și profesorilor școlii, numeroși dascăli luminați care și-au pus viața în slujba poporului, care au răspîndit în mase spiritul înnoitor, s-au solidarizat cu cei asupriți, participînd activ la luptele duse sub conducerea partidului pentru pîine și dreptate socială. Presa vremii a dezvăluit de multe ori fizionomia morală a învățătorului luptător, insufletit de partid, atașat de masele asuprite. Cunoașterea chipurilor luminoase ale profesorilor și învățătorilor care au luptat alături de mase, care au răspîndit cuvîntul partidului comunistilor mobilizează tineretea generațiilor de cadre didactice, le face să prețuiască mai adînc viața liberă, plină de înfăptuirii, înalta stimă de care se bucură în România de azi.

În anii construirii socialismului, procesul înfăptuirii revoluției culturale — parte integrantă a revoluției socialiste — a adus modificări esențiale în învățămînt, care a devenit, dintr-un privilegiu al celor avuți, un bun al maselor populare. Așezat pe baze principale noi, marxist-leniniste, strîns legat de viață, de practică, școala a dobîndit un caracter consecvent realist-științific. Aplica-

rea vastului program de măsuri elaborat de partid în domeniul învățămîntului a dus la transformarea acestuia potrivit cerințelor economice și culturale socialiste. Prin îndeplinirea sistematică a acestui program, sub conducerea partidului, prin folosirea tradițiilor progresiste ale școlii românești, învățămîntul a devenit o pirgă de bază a revoluției culturale, aducînd o contribuție de cea mai mare însemnătate la formarea omului nou, cu o pregătire științifică multilaterală, cu o conștiință înaltă, comunistă. Principalul izvor de cultură și factor de civilizație, — așa cum a caracterizat-o tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., în Raportul prezentat la cel de-al IX-lea Congres al partidului — școala noastră înarmază tineretea generații cu principiile fundamentale ale științei și tehnicii moderne, le formează concepția materialist-dialectică despre lume, le cultivă dragostea pentru muncă, le formează deprinderile pentru activitatea practică, realizează educația lor complexă.

Punînd în fața învățămîntului țeluri înalte și nobile, îndrumîndu-l în realizarea lor, partidul a creat în același timp condițiile materiale și spirituale necesare desfășurării cu succes a procesului instructiv-educativ. Învățătorii și profesorii muncesc astăzi în școli moderne, cu săli spațioase, cu laboratoare bine utilitate. Fondurile alocate nevoilor învățămîntului au sporit simțitor de la an la an, ajungîndu-se ca în perioada actualului plan cincinal să se investească în acest scop peste 3,5 miliarde lei. Nu este zi în care, în paginile ziarelor, să nu vedem imaginea unei școli noi, a unui laborator nou, a unei noi săli de sport. Oriunde se înalță un cartier, o uzină, un șantier apare, ca un însoțitor ne-lipsit, și școala. Și aproape că nu este sat care să nu fi fost înzestrat cu o nouă clădire școlară. La fiecare început de an își deschid porțile zeci și zeci de noi școli înzestrate cu mobilier modern, cu aparate și instrumente, cu planșe și hărți, cu filme și magnetofone menite să facă lecțiile mai valoroase, mai eficiente. La fiecare început de an pe toți elevii școlilor generale și ai liceelor îi așteaptă, rînduite pe bănci, manualele școlare — dar de preț al partidului. Și la fiecare început de an pășesc pragul școlii noi și noi contingente de învățători și profesori care, alături de generațiile de dascăli mai vîrstnici, îndeplinesc cu cinste sarcinile nobile ale instruirii și educării tineretului.

Bucurîndu-se de prețuirea deosebită a partidului, a întregului popor, cadrele didactice au condiții de viață și de muncă tot mai bune, sînt înconjurare cu grijă și atenție. Ca urmare a hotărîrilor partidului, în decursul ultimilor ani salariile oamenilor școlii au cunoscut de 3 ori sporiri substanțiale. Pentru cadrele didactice care-și desfășoară munca în condiții deosebite există un sistem de compensare suplimentară prin acordarea unor indemnizații speciale.

O grijă deosebită se manifestă față de tineretea cadre nou numite în învățămînt, atît în privința îndrumării lor profesionale — cit și în asig-

urarea condițiilor de muncă și de viață. Tinerii învățători și profesori primesc încă din primele zile de funcționare o indemnizație specială egală cu un salariu, iar organele locale le asigură locuințe corespunzătoare, se îngrijesc de aprovizionarea lor cu combustibil etc. Pentru sindicate, pentru organele locale de stat, pentru școli primăra sărbătorească a tinerilor învățători și profesori a devenit o adevărată tradiție, care inaugurează începutul de activitate didactică într-un climat de înaltă prețuire. Acest climat întovărășește cadrele didactice de-a lungul întregii lor activități, marcînd la fiecare 30 iunie, „Ziua învățătorului”, o sărbătoare nu numai a școlii, ci a întregului popor.

După munca plină de devotament din cursul anului școlar, cadrele didactice primesc un concediu plătit egal cu vacanța de vară a elevilor. Ele pot să-și petreacă acest concediu, beneficiind de numeroase înlesniri, în cele mai pitorești stațiuni balneoclimaterice, participă la excursii, la drumeții, vizitează obiective industriale, muzee, monumente ale naturii etc. De asemenea, împreună cu toți oamenii muncii din patria noastră, personalul didactic se bucură de un înalt nivel de asistență socială, asigurată pe seama statului. În cadrul asigurărilor sociale de stat, învățătorii și profesorii beneficiază la nevoie de îngrijire medicală gratuită, atît pentru ei cit și pentru familiile lor.

Creînd învățătorului, profesorului, condiții tot mai bune de viață, partidul se îngrijește continuu și de perfecționarea lui profesională. S-au organizat examene pentru acordarea gradelor didactice, cursuri, conferințe, sesiuni de comunicări științifice, activitate metodică etc. Cadrele didactice din țara noastră li s-au creat largi posibilități să studieze în mod organizat știința marxist-leninistă, să cunoască în adîncime politica partidului nostru.

Pentru rodnicia lor activitate, pusă în slujba poporului, slujitorii școlii sînt decorați cu ordine și medalii, li se conferă titlul de „învățător emerit” sau „profesor emerit”. De asemenea, un mare număr de învățători și profesori cu activitate meritorie au fost aleși ca deputați în Marea Adunare Națională, în staturile populare regionale, raionale și comunale.

Schimbînd din temelii structura țării noastre, făcînd o nouă fizionomie României, Partidul Comunist Român a creat și o școală nouă, pe dimensiunile noi societății socialiste. Învățătorul și profesorul acestei școli se bucură de înaltă apreciere a partidului și a întregului popor. Grijă și prețuirea partidului, cadrele didactice îi răspund printr-o muncă avîntată spre a asigura tinerii generații o temeinică și multilaterală pregătire pentru viață. Sub semnul acestui angajament întîmpină oamenii școlii, stăpîniți de bucuria atîtor mari înfăptuirii, aniversarea a 45 de ani de la înființarea glorioasă a partidului comunistilor din România.

ONIȚA ILIGOR
președintele Comitetului Uniunii
Sindicatelor din Învățămînt și
Cultură

Pentru fondul de aur al poporului

Aniversarea împlinirii a 45 de ani de la înființarea Partidului Comunist Român, călăuză încercată a oamenilor muncii pe drumul progresului și înfloririi patriei, pentru fericirea întregului popor, este sărbătorită cu adâncă bucurie în școli, așa cum este sărbătorită pretutindeni pe plaiurile țării.

În toți anii ce s-au scurs de la puternicele ciocniri de clasă care au dus la crearea partidului nostru marxist-leninist, școala, oamenii și problemele ei, s-au bucurat de grija lui, de îndrumarea lui caldă și atentă. Încă în anii aspri ai luptei ilegale partidul a demascat cu tărie politica școlară reacționară a guvernelor burghezo-mosierești și a elaborat, totodată, un program de luptă pentru un învățământ democratic și științific, în spiritul concepției marxist-leniniste despre instrucție și educație. El s-a ridicat cu tărie pentru a apăra dreptul tineretului la învățătură, condamnămnd concepția școlii pentru „elite”.

Lărgirea și democratizarea școlii, scoaterea ei de sub influența politicienilor de club, transformarea învățământului într-un bun al poporului, legat de interesele dezvoltării țării au constituit obiectivele principale urmărite de Partidul Comunist în domeniul învățământului. Ele au mobilizat la luptă masa largă a învățătorilor și profesorilor — marea armată a celor care au făcut din catedră însuși sensul vieții lor.

Q desebită amplasare a luat lupta partidului în domeniul învățământului în anii puternicei crize economice a capitalismului din 1929—1933, când situația școlii românești ajunsese deosebit de grea. Numeroase articole din publicațiile sale legale și ilegale, ca și o serie de manifeste ale partidului dezvăluiau cu tărie criza ascuțită prin care trecea învățământul. „Ar fi greșit — scria revista „Frontul evenimentelor culturale și sociale” — să punem această criză în legătură numai cu lipsa de mijloace materiale. Ea este, în același timp, o latură a descompunerii spirituale a actualei orânduri obștești. Ea se manifestă nu numai în decăderea nivelului material al învățământului, ci și în insuficiența ideologică a unei lumi care fuge din ce în ce mai mult de adevăr, pentru că adevărul nu-i spune altceva decât că în curând va trebui să moară”.

Telurile nobile în jurul cărora partidul Comunist a mobilizat pe oamenii școlii nu au putut deveni realitate decât în anii revoluției populare, o dată cu împlinirea și a altor prefaceri revoluționare. Lup-tind pentru instaurarea puterii muncitorești-tărănești, pentru refacerea și dezvoltarea economică a țării și pentru întărirea independenței sale naționale, regimul democrat-popular, a cărui forță conducătoare a constituit-o Partidul Comunist Român, a adoptat un ansamblu de măsuri care au dus mai întâi la lichidarea neștiinței de carte, moștenirea grea a trecutului. Mulți din cei care sîntem deprinși să vedem astăzi, ca un peisaj contemporan obișnuit, ră-sărind an de an noi clădiri școlare, cu o dotare tehnică și didactică din ce în ce mai modernă, ne aducem aminte uneori cu emoție, dar întotdeauna cu mîndrie de acea vreme în care zeci de mii de cadre strîngeau în sălile de clasă ale unor școli abia smulse din ruinele războiului, în întreprinderi, sau uneori chiar în propria locuință, grupuri de oameni care abia atunci învățau tainele alfabetului și ale tabeli înmulțirii, deschizîndu-le astfel porțile minții pentru a primi ceea mare bogăție pe

care ți-o dă cartea. A fost, această operă, primul mare pas spre în-făptuirea revoluției culturale.

Concomitent cu această acțiune s-a desfășurat o amplă activitate de reorganizare a învățământului nostru și de așezare a lui pe baze științifice, fundamentate pe teoria marxist-leninistă. Partidul Comunist Român a asigurat învățământului nostru un înalt democratism, deschizînd larg porțile școlilor de toate gradele și categoriile pentru tineretul dor-nic de învățătură, pentru cei care în trecut erau condamnați, din cauza condițiilor social-economice vitrege, să rămînă „la coarneză plugului” sau să „fure” ca ucenici o meserie ruti-nară.

Totodată au fost elaborate noi planuri de învățământ, programe și manuale școlare corespunzătoare cerințelor dezvoltării țării noastre pe plan economic, social-politic și cultural, și care țineau într-o măsură tot mai mare seama de particulari-tățile de vîrstă ale elevilor și de spe-cificul școlii noastre.

Dezvoltarea impetuoasă a socie-tății noastre și în primul rînd desin-fășurarea procesului de industrializare socialistă — au pus în fața poporului sarcini noi, între care una dintre cele mai importante era pro-blema pregătirii unui număr din ce în ce mai mare de cadre de specia-liști. Pornind de la aceste noi cerin-te, Partidul Comunist Român a trecut, pe baza unei largi consultări a cadrelor didactice, la îmbunătățirea continuă a învățământului de toate gradele. Conform indicațiilor trasate de Congresul al VII-lea al P.C.R., durată învățământului de cultură generală a fost ridicată de la 10 la 11 ani, iar Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Român a ho-tărît ca o dată cu trecerea la desă-vîrșirea construcției socialiste, să se treacă în mod treptat la învățămîntul general de 8 ani. Din anul școlar 1964/1965 școala generală, care cuprinde toți copiii de vîrstă școlară ai țării, a devenit o școală cu du-rată de 8 ani, fapt care situează Ro-mânia, așa cum arată statisticile mondiale, în rîndul țărilor cu un înalt nivel de dezvoltare a învățămîntului. În mod corespunzător, durata studiilor în învățămîntul de cultură generală, incluzînd și liceul, se ridică la 12 ani, ceea ce răspunde mai bine necesităților studiului în-tr-o perioadă în care știința și teh-nica cunosc o dezvoltare impetuoasă.

Congresul al IX-lea al partidu-lui a pus în fața învățămîntului sarcina studierii condițiilor și mo-dalității prelungirii duratei învățămîntului de cultură generală. De a-semena, tinîndu-se seama de ne-voile de cadre medii ale economiei naționale, vor lua ființă, începînd cu anul școlar 1966—1967, licee de spe-cialitate — industriale, agricole, e-conomice și pedagogice — în cadrul cărora tinerii vor primi, pe lîngă temeinice cunoștințe profesionale, și pregătirea de cultură generală necesară, putînd deveni tehnicieni sau putînd să-și continue studiile în în-vățămîntul superior. În anii actua-lului cincinal, aceste școli vor pre-găti aproximativ 310.000 cadre.

Învățămîntul profesional și tehnic a cunoscut, de asemenea, o conti-nuă îmbunătățire, urmîndu-se ridi-carea lui la nivelul cerut de în-troducere pe scară largă a tehnicii moderne în cele mai variate ramuri ale producției. Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a stabilit ca în cursul actualului plan cincinal să fie pregătiți peste 310.000 de muncitori calificați în cadrul acestei ramuri de învățămînt.

Partidul Comunist și statul nostru

socialist au acordat o atenție deose-bită învățămîntului superior, desti-nat formării unui număr tot mai mare de cadre cu înaltă calificare pentru toate domeniile de activi-tate. Absolvenții universităților și institutelor sînt înarmați, o dată cu cunoștințele de strictă specialitate, și cu o serie de cunoștințe de spe-cialitate mai largă, menite să le deschidă orizontul înspre înțelegerea cît mai complexă a proceselor a căror desfășurare trebuie să o dirijeze, să facă din ei elemente cu un înalt grad de receptivitate față de nou, în stare nu numai să folo-sească tot ceea ce știința și tehnica modernă pun în circulație, ci și să găsească ei înșiși noi soluții și me-tode.

Pentru a se asigura tineretului o pregătire multilaterală și armo-nioasă pe fondul căreia să se așeze pregătirea de specialitate, are loc, sub îndrumarea Partidului Comu-nist Român, o amplă acțiune de mo-dernizare a planurilor, a programe-lor și a manualelor școlare, funda-mentate pe învățătura marxist-leninistă și conținînd o bogată în-formare științifică. În alcătuirea lor sînt folosite pe o scară din ce în ce mai largă experiența pozitivă a școlii noastre din trecut, precum și rezultatele obținute în alte țări. În același timp, școlile sînt înzestrate tot mai larg cu materiale didactice moderne, a căror utilizare îmbogă-țește conținutul lecțiilor și le face mai eficiente.

Partidul nostru consideră că ni-velul, calitatea și rezultatele învățămîntului depind în primul rînd de calitatea muncii cadrelor didactice. Pornindu-se de aici au fost în-terprinse o serie de acțiuni pe lînia ridicării continue a perfecționării profesionale a învățătorilor și pro-fesorilor — detașamentul cel mai numeros al intelectualității noastre, care a răspuns cu însuflețire che-mărilor partidului, făcînd din cauza propășirii învățămîntului propria sa cauză. Pentru înarmarea cadre-lor didactice cu învățătura marxist-leninistă, aplicată la studiul naturii, societății și gândirii, ca și pentru ridi-carea măiestriei lor pedagogice au fost organizate numeroase forme de perfecționare, au fost instituite grade didactice, se editează o bog-ată literatură de specialitate și metodică.

Călăuziti de partid, inconjurați de grija lui plină de căldură, învățătorii și profesorii pregătesc cu dragoste pentru viața milioanele de tineri — fondul de aur al poporului nostru, menit să ducă mai departe destinele țării, să făurească socie-tatea comunistă „Munca plină de devotament pe care o desfășoară zi de zi cei peste 175.000 de slujitori ai școlii pentru înarmarea tinerii generații cu știința și cultura ina-ntată — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., la cel de al IX-lea Cong-res al partidului — se bucură de aprecierea partidului, a întregului nostru popor. Sîntem incredințați că și în viitor membrii corpului didactic vor munci cu entuziasm pentru îndeplinirea sarcinilor no-bile ce le revin în pregătirea tineretului patriei noastre, în ridicarea continuă a rolului școlii în opera de construire a socialismului”.

Însuflețiti de marea prețuire pe care le-o acordă partidul, cei ce dăltuiesc profilul intelectual și mor-al al constructorilor viitorului so-cietății noastre sînt înarmate cu un prilej de a-și întări legămîntul ce se vor afla întotdeauna la înăl-țimea acestei prețuiri.

Conf. univ. A. PETRIC

Emoție și însuflețire

Cu adîncă emoție, cu un nestăvilit interes, elevii răsfoiesc, foaie după foaie, materialele aflate în fața lor, pe bănci: decupaje din presa vremii, facsimile, reproduceri după lucrări de grafică militanță. Toate vorbesc despre lupta partidului în anii prei ai ilegalității, despre viața celor mai buni fii ai patriei — comunisti — închinată po-porului, viitorului său fericit.

E o oră de dirigenție, o oră ca atîtea altele din programul unei zile de școală, dar prin conținutul ei l-a dus pe elevi departe, în timp și spațiu, de locul unde se află. Și cînd se lasă peste ferestre perdelele și încep să prindă viață ina-ginile filmului proiectat de profesor, elevii uită cu totul că sînt la o obișnuită oră de dirigenție. Vibrează la fiecare scenă, la fiecare secvență, pătrunși de venerație pentru trecutul glorios de luptă al partidului, de mîndrie pentru marile realizări dobîndite sub conducerea lui, iar cînd proiectia se încheie, o dată cu încheierea orei, își reîncep munca școlară cu un sentiment nou: acela al dorinței de a semăna aidda comunistilor, de a fi la fel de tari și neînfricabili ca ei, de a munci ca ei pentru înflorirea patriei.

Asemenea ore de dirigenție au loc, în înalțimparea an-

versării a 45 de ani de la înființarea partidului, la toate clasele liceului nr. 2 din Reghin — și ele reprezintă numai una din numeroasele acțiuni organizate aici în cinstea acestui mare eveni-ment.

Cu însuflețire au lucrat elevii, sub îndrumarea cadre-lor didactice, la alcătuirea unor albume închinare aniver-sării partidului. Cele mai izbutite dintre aceste albume și-au luat locul pe unul din standurile expoziției pe care a pregătit-o întreaga școală în cinstea zilei de 8 Mai.

O atmosferă de muncă cre-atoare domnește printre toți elevii. Lucrează cu animație, se sfătuiesc mereu între ei, cer părerea profesorilor. Totul pentru acțiunile în care s-au angajat: un simpozion literar, un montaj literar-mu-sical, un concurs de recitări, ca și un concurs de creații proprii închinare partidului.

Acum, drapete și tablouri, buchete de flori și ranuri în-florite împodobesc, prinse de mîinile grijului ale elevilor, toate sălile școlii. Semn al dragostei pentru partid, pen-tru patrie, ele înseamnă și o dovadă a hotărîrii elevilor de a deveni fii demni ai țării de a sluji cu nefermuit devo-tament.

N. SAVEANU

Poezie

O inimă subțire de adoles-cență intrise cu toată sus-pendat deasupra colii de hîr-tie, în vreme ce buzele, într-o mișcare vagă, abia simțită, murmură cuvinte, potrivese înțelesuri. Prin fața privirilor întoarse îndăuntru trec ima-gini, frînturi de gânduri, nă-duirea albă a celor mai pro-funde și mai pure sentimente. E clipa aceea tainică și îndă-ătoare în care, din armonii de sensibilitate și sonori, se năște minunea poeziei, clipă cînd graul, aîd de imperfec-ti translator al manțelor, ajun-ge să fizeze în străie de cu-vinte toată lumina gîndurilor.

Priptru elevii liceului „Mi-hai Viteazul” din București sînt mulți aceia care au reușit să deschidă porțile ferecate ale tainelor acestei minunate in-deletniciri. În aceste zile, creația tuturor este reușită printr-o trădătură comună dorința de a închina cele mai frumoase versuri Partidului Comunist Român. Abia se răspîndise stirea că în cinstea acestei mărețe sărbători va avea loc în școală un concurs de poezie și pe adresa juru-lui nu și început să sosească versurile consacrate „acestui pămînt drag”, cum îl numeste un elev într-una din poeziile sale. Fiecare ar dori ca poe-zia lui să fie cea mai frumoasă, cea mai cuprinzătoare și mai profundă. „Nu aîd pen-tru a câștiga concursul — spun ei — ci pentru a arăta cît de adînc, de fîră de mar-gini este recunoștința și drin-gostea pe care o purtăm partidului”.

Pictor să fii
Ti-ăș dura în culoare
Flacărd aprinsă din sute de
flăcări,
Floare iubită din sute de flori.

Sculptor să fii
Dăltuiesc-te-ăș în soare,
Catarg ce se-nalță din mii de
catarge,
Uriaș ce se-adună din mii de
uriasi.

M. TUDOR

Partidul Comunist Român

Stejar cu patruzeci și cinci
De cercuri scrise-n trunchi înalt
E numai cîntec, de-l atingi,
De la un ev la celălalt.

Adînc cît un imens trecut
Incorporat în rîdăcini,
El pulsul aspru l-a crescut
Ca printr-o orgă de lumini.

Ascultă-ți inima bătînd
În limpezitul corolar
Prin care-al țării-ntr-eg pămînt
Boltește visul temerar.

ION BRAD

Partidului

Erau pe-aici întineri mari de fum,
Vedeam prin sită numai spre înalt
și stam pe-un mal, visam spre celălalt.
Primejdii mari se înșirau pe drum.

Aveam o inimă de jar, un trup de fier,
un gînd ce mă purta, suind departe.
În traiectorii mă găteam de moarte
și de victorii, — peste clipa neagră de mister.

Dintre Carpați și Mare-n taină adunam
avînt, din pomi, din iarbă și din greieri,
să fii un om și gîndul să mi-l treier,
să-l torn în cel mai nou epitalam.

Partid! Ai scris cum nimeni n-a știut să scrie!
Erau pe-aici întineri mari de fum,
ai scris poemul mare despre vastul drum
și ai slăvit frumoasa noastră Romînie

ION BĂNUȚA

El singur a știut

El singur a știut ce-nseamnă zorii
Și plini de prospețime i-a deschis
A alungat din viața noastră norii
Și a croit cărare pentru vis.

El a știut ce-nseamnă tinerețea
Și a lăsat-o liberă să crească,
Ales-a ca pe plaiuri frumuseța
Cu fața ei de floare să domnească.

El singur a ales pentru lumină
Zvîcniri din ape, stele ce nu pier
Și soarele l-a reușit spre tînd
Să crească-n aur spicul pîn-la cer

El străbătu vîltorile și anii,
Talazurile, ziduri de-nchisori,
El singur a știut ce-nseamnă zorii
Și a deschis cărare pentru zori.

Dar n-a fost singur, ci urmat de mareu
De inimi a poporului de brazi,
Cu flamura-i cît neîntînsă zarea
Aprins-a floarea zînelor de azi.

Prof. PETRU POPESCU

Cîntec pentru partid

Ai fost lumea mea de început,
m-ai învățat mersul și verticala
m-ai nins cu lumina gîndurilor
și sufletul meu a rodit ca un șes
sub ploaia cuvintelor tale.

Toate drumurile mi-au rămas deschise
plecărilor mele, întoarcerilor;
m-ai legat cu fluvii și cîntece,
cu răcoarea pădurii, cu arșița verii,
Cu zîmbetul ghicit al fetelor pe stradă,
cu amfiteatre și săli de concert

Și iată-mă: Înnoindu-mă
mi-ai dat viața
Către care veneam,
făcîndu-mă lume.

DARIE NOVĂCEANU

